

2. Левченко О.М. Професіональний потенціал: регуляторні механізми інноваційного розвитку: [монографія] / О.М. Левченко.-Кіровоград: КОД, 2009.-375с.

3. Людський розвиток в Україні: інноваційний вимір: [колективна монографія] / НАН України; Інститут демографії та соціальних досліджень; Програма розвитку ООН в Україні / Е.М. Лібанова (ред). – К., 2008. – 316 с.

4. Наукова та інноваційна діяльність в Україні. Статистичний збірник. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua>

5. Прохоровська С.А. Інноваційна активність у розвитку трудового потенціалу регіону / С.А. Прохоровська // Формування та розвиток трудового потенціалу України: проблеми і перспективи : [зб. матер. міжн. наук.-практ. конф.] – Луганськ: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2011. – С. 144 – 145.

РОЛЬ НАУКОВО-ОСВІТНЬОГО МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ

*Шапарна Н.І., здобувач кафедри економічної теорії,
Чернігівський державний інститут економіки і управління, м.Чернігів, Україна*

Характерною рисою сучасного суспільства є стрімке поширення глобалізаційних процесів, що проникли практично в усі сфери діяльності та передбачають налагодження міжнародних контактів між економічними суб'єктами різних країн. Ознаки глобалізації притаманні на сьогоднішній день не тільки економічній сфері, а й сфері інноваційної діяльності. На думку ряду науковців, глобалізація стимулює економічних суб'єктів до активного провадження інноваційної діяльності з метою підтримання та посилення власних конкурентних позицій.

Протягом останніх десятиріч масштаби, рівень активності та різноманітність видів міжнародного співробітництва у сфері інноваційної діяльності зазнали суттєвих змін та значно розширились.

Сьогодні можна виокремити основні форми науково-освітнього міжнародного співробітництва, реалізація яких спрямована на активізацію інноваційного розвитку національної економіки за сучасних умов глобалізації (рис. 1).

Як видно зі схеми, представленої на рис. 1, науково-освітнє міжнародне співробітництво за сучасних умов стає невід'ємною умовою активного інноваційного розвитку національної економіки. Оскільки передбачає включення та поєднання таких важливих елементів інноваційного розвитку, як освіта, наука, інновації та виробництво. Однією з основних форм науково-освітнього міжнародного співробітництва, націленого на забезпечення інноваційного розвитку країни, є консорціуми університетів. Провідну роль в інноваційному розвитку відіграють учені різних країн світу. Зважаючи на те, що зазвичай вчені найтісніший і найбільш постійний професійний зв'язок мають з університетами, у яких працюють, надалі

розглядатимемо міжнародне співробітництво у сфері інноваційної діяльності саме на рівні університетів. На сьогоднішній день університети активно налагоджують міжнародні контакти з вищими навчальними закладами інших країн. Також ряд освітніх програм міжнародного співробітництва пропонує надання грантів на створення і функціонування консорціумів (об'єднань) університетів.

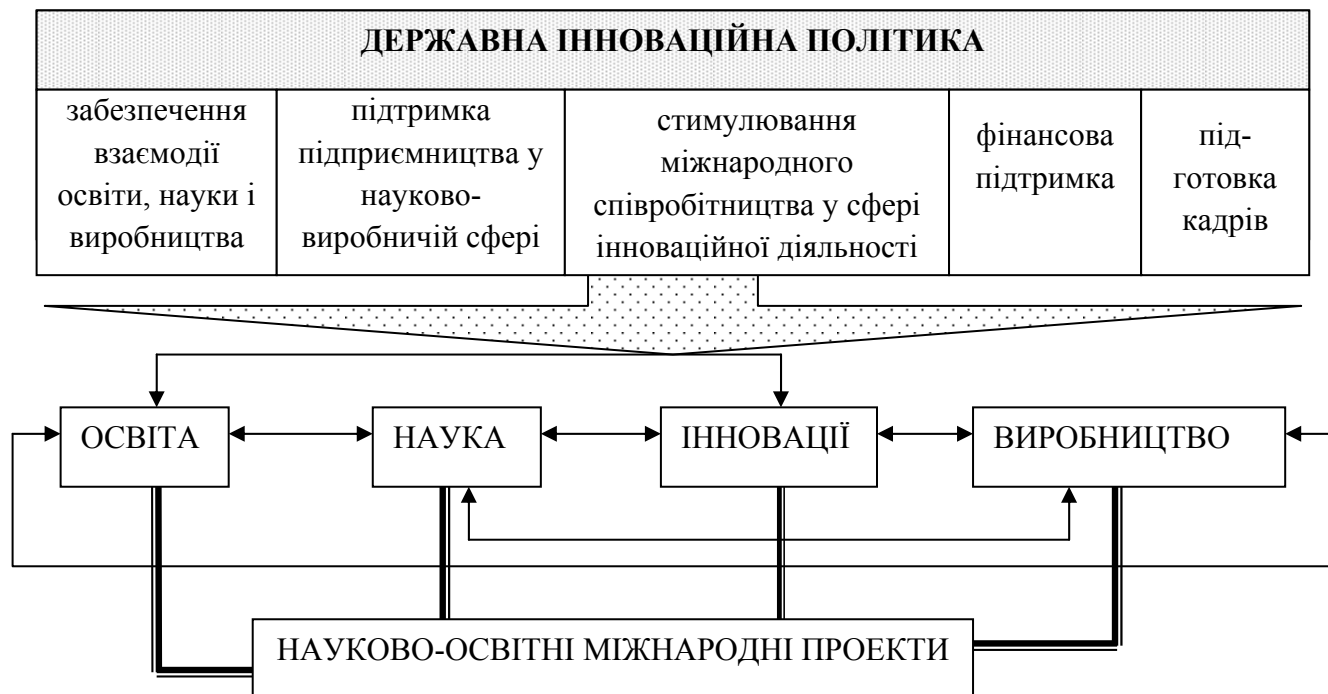

Рис. 1. Місце міжнародного співробітництва в системі державної інноваційної політики

Нині досить поширеною тенденцією у діяльності консорціумів університетів є розробка і впровадження спільних навчальних програм з підготовки фахівців у сфері інноваційної діяльності.

Вагомим видом науково-освітнього міжнародного співробітництва вищих навчальних закладів є організація та проведення міжнародних науково-практичних конференцій. За результатами яких формулюються конкретні науково-обґрунтовані пропозиції, визначаються шляхи вирішення поточних проблем і подолання бар'єрів інноваційного розвитку національної економіки.

Наступна форма науково-освітнього міжнародного співробітництва – співробітництво з підприємствами сфери інноваційної діяльності.

Інноваційна політика держави має забезпечувати та сприяти розвитку науково-освітнього міжнародного співробітництва університетів з підприємствами у сфері інноваційної діяльності. Інноваційна діяльність підприємств держави у своїй сукупності сприяє інноваційному розвитку національної економіки в цілому. Розроблені спільно з науковцями університетів інновації реалізуються на практиці за умови залучення до цього процесу персоналу підприємства. Активне розширення масштабів інноваційної діяльності підприємств означає активізацію інноваційного розвитку в межах держави загалом.

Наступною формою науково-освітнього міжнародного співробітництва, що забезпечує інноваційний розвиток країни, є програми міжнародного співробітництва. На сьогоднішній день у сфері науково-освітньої діяльності функціонує кілька програм міжнародного співробітництва, у рамках яких міжнародні фонди присуджують гранти на реалізацію найбільш перспективних та актуальних науково-освітніх міжнародних проектів.

Значною перевагою більшості грантів, що надаються за програмами міжнародного співробітництва, є вимога, згідно з якою учасник програми після завершення терміну, на який надано грант, зобов'язаний повернутися до України принаймні на кілька років. Завдяки даній умові отримані за кордоном знання обов'язково будуть поширюватися і на території нашої держави, даючи, таким чином, вагомий поштовх інноваційному розвитку національної економіки країни.

Реалії сьогодення свідчать про те, що активний інноваційний розвиток будь-якої сучасної країни можливий тільки за умови широкого сприяння активному розвитку вищої освіти держави. Причому в першу чергу саме держава, реалізуючи власну політику у сферах інноваційної діяльності, вищої освіти і науки, має створювати всі необхідні умови для нормального розвитку відповідної сфери, які мають досить тісний взаємозв'язок. Зокрема, державні органи мають всіляко сприяти (створюючи всі належні передумови) і в жодному разі не обмежувати (не перешкоджати) налагодженню міжнародних контактів закладів вищої освіти та суб'єктів інноваційної діяльності з іноземними партнерами й на шляху проектної діяльності, спрямованої на отримання грантів. Найвагомішою формою науково-освітнього міжнародного співробітництва є науково-освітні міжнародні проекти.

У першу чергу, науково-освітнє міжнародне співробітництво, орієнтоване на забезпечення інноваційного розвитку національної економіки країни реалізується шляхом розробки та подальшого впровадження науково-освітніх міжнародних проектів. Нерідко до роботи над науково-освітнім міжнародним проектом залучаються найбільш кваліфіковані та досвідчені фахівці держав-учасниць. По завершенні науково-освітнього міжнародного проекту спрацьована протягом певного проміжку часу проектна команда зазвичай продовжує ведення спільної діяльності, що передбачатиме додаткове залучення фахівців з різних країн.

Досліджуючи переваги науково-освітнього міжнародного співробітництва, варто відзначити надання широкої підтримки та консультацій з боку іноземних партнерів. Причому йдеться про консультаційні послуги різного характеру від провідних фахівців, визнаних на міжнародному рівні. Разом з тим, при роботі в міжнародних масштабах, що передбачає співробітництво кількох країн, консультації місцевих спеціалістів, як правило, є необхідними, оскільки в даному випадку принципово важливим нерідко виявляється врахування специфічних особливостей інноваційної та науково-освітньої діяльності в окремих державах. З іншого боку, отримані консультації висококваліфікованих і визнаних у відповідній сфері діяльності фахівців зарубіжжя становлять своєрідний портфель накопичених знань і досвіду партнерів.

Узагальнюючи наведене, можемо впевнено констатувати, що за сучасних умов науково-освітнє міжнародне співробітництво стає вагомим складовим інноваційного розвитку країни. Оскільки успішність функціонування окремих суб'єктів економічної діяльності у своїй сукупності забезпечує активність інноваційного розвитку держави в цілому.

Список літератури:

1. Ващенко Н. Участь України та Угорщини в європейських науково-технічних програмах і проектах / Н. Ващенко // Вісник КНТЕУ. – 2007. – № 2. – С. 11-17.
2. Гусєв В. Державна інноваційна політика: аспект інтернаціоналізації / В. Гусєв // Економіка України. – 2003. – № 6. – С. 77-84.
3. Иванов Н. Глобализация и общество: проблемы управления / Н. Иванов // Мировая экономика и международные отношения. – 2008. – № 4. – С. 3-15.
4. Каленюк І.С. Роль міжнародного співробітництва в інноваційному розвитку вищої освіти України / І.С. Каленюк, Н.І. Холявко // Болонський процес: стан та перспективи розвитку вищої освіти в Україні: зб. тез доповідей ІХ всеукр. наук.-метод. конф., 18-19 листоп. 2010 р. – Ч. 1. – К. : НТУУ «КПІ», 2010. – С. 194-195.
5. Хатакенака С. Роль высшей школы в инновационном процессе и экономическом развитии: изменение парадигмы / С. Хатакенака // Экономика образования. – 2009. – № 6. – С. 121-124.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В ІННОВАЦІЙНОМУ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

*Юрчишина Л.І., старший викладач кафедри економіки підприємства,
Саакян К.С., студент,*

ДВНЗ «Національний гірничий університет», м. Дніпропетровськ, Україна

На сучасному етапі формування та розвитку нової економіки зростає роль людського капіталу, оскільки саме від його якісних характеристик практично в цілому залежить успіх і процвітання України, як незалежної, суверенної і правової держави європейського типу. Різке зростання вартості окремих виробництв, компаній, виробничих потужностей в сьогоденні відображає не тільки їх фінансовий стан, але й потенціал, який формується із знань, умінь, здатності співробітників до пошуку нових рішень, особливо в кризові періоди розвитку економіки.

В умовах кризи продуктивна й відносно стабільна діяльність підприємства безпосередньо пов'язана з рівномірним використанням різноманітних ресурсів і, в першу чергу, людських ресурсів, тобто працівників з їхнім рівнем освіти, досвіду й майстерності. Як відомо, в теорії менеджменту використовується дуже багато